

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu **Mgr. P. B. - H.**, bytom M., zastúpeného **JUDr. M. P.**, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie, Š., proti žalovanému **1/ Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach**, so sídlom Kuzmányiho 8, Košice a **2/ Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: SLV-755/PK-2008 zo 14. júla 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/25/2011-64 z 18. mája 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/25/2011-64 z 18. mája 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia Ministra vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „MV SR“), č. p.: SLV-755/PK-2008 zo dňa 14. júla 2008, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie – personálny rozkaz MV SR č. 712

zo dňa 25. apríla 2008, na základe ktorého bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach nie je vo veci pasívne legitimované, pričom žalobca mal žalovať iba Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Takto potom z dôvodu absencie vecnej pasívnej legitimácie krajský súd žalobu voči Krajskému riaditeľstvu PZ v Košiciach zamietol.

Vo vzťahu k žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky krajský súd poukázal na to, že žalobcovi bola právoplatným rozhodnutím Lekárskej komisie žalovaného v Košiciach zmenená zdravotná klasifikácia na „D“ – nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta. Na základe uvedeného bolo povinnosťou riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru (ďalej aj „KR PZ“) v Košiciach postupovať podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona a žalobcu prepustiť zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (ďalej aj „PZ“).

Námietky žalobcu, že žalovaný nevzal do úvahy jeho návrhy uvedené v listoch zo dňa 26. marca, 30. marca a 09. apríla 2008 nepovažoval za dôvodné, nakoľko tieto námietky si mal žalobca uplatniť v konaní vedenom Ústrednou lekárskou komisiou žalovaného, ktorá bola jediná oprávnená preskúmať v rámci odvolacieho konania jeho zdravotný stav. Posúdenie zdravotného stavu žalobcu znalcom považoval za irelevantné s poukazom na ustanovenie § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z., z ktorého vyplýva, že policajt sa prepustí zo služobného pomeru na základe rozhodnutia lekárskej komisie. Znalec, ako ani odborný lekár, ktorý nie je členom lekárskej komisie žalovaného, nie je podľa názoru krajského súdu oprávnený vykonávať lekársku posudkovú činnosť zameranú na posúdenie zdravotnej spôsobilosti policajta na ďalší výkon štátnej služby.

Ďalej krajský súd uviedol, že sa plne stotožňuje s názorom žalovaného, že z dôvodu zákonom stanovenej povinnosti zachovať mlčanlivosť o údajoch zo zdravotnej dokumentácie podľa § 11 ods. 8 písm. g/ a § 18 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z., ako aj z dôvodu práva žalobcu na zachovávanie mlčanlivosti o všetkých údajoch týkajúcich sa jeho zdravotného stavu a o skutočnostiach súvisiacich s jeho zdravotným stavom, sa Ústredná lekárská komisia žalovaného vysporiadala s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní v zápisnici o rokovaní, a preto konkrétne skutočnosti týkajúce sa zdravotného stavu žalobcu nie sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia.

K ďalšej námietke žalobcu, v ktorej žalobca namietal porušenia § 237 zákona č. 73/1998 Z. z. uviedol, že nie je dôvodná, nakoľko žalobca ani nepožiadaval o nahliadnutie do spisového materiálu týkajúce sa jeho prepustenia. Žalobca len požiadaval, aby mu bolo zaslané rozhodnutie Lekárskej komisie žalovaného v Košiciach s vyznačením právoplatnosti, na čo mu bolo doporučené obrátiť sa na príslušnú lekársku komisiu, nakoľko požadované rozhodnutie nebolo vydané Okresným riaditeľstvom Policajného zboru (ďalej aj „OR PZ“) v Michalovciach. Taktiež žalobca po podaní odvolania bol písomnosťou zo dňa 23. júna 2008 oboznámený so všetkými právami a povinnosťami vyplývajúcimi z citovaného zákona a bolo mu tiež stanovená lehota do 14. júla 2008 na ich uplatnenie.

Krajský súd na záver uviedol, že poukazovanie žalobcu na odborný posudok zo dňa 26. novembra 2007 je nedôvodné, nakoľko tento sa zaoberá posúdením duševnej spôsobilosti žalobcu na výkon štátnej služby v PZ s podmienkou trvalej, úplnej abstinencie a nie zdravotnej spôsobilosti na výkon štátnej služby v PZ, pričom zo záveru Ústrednej lekárskej komisie žalovaného vyplýva, že žalobca nie je zdravotne spôsobilý na ďalší výkon štátnej služby v policajnom zbore.

Takto potom krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie i postup správneho orgánu bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom.

O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny v podobe, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/25/2011-64 zo dňa 18. mája 2011 zmenil tak, že zrušuje rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „Ministerstva vnútra SR“) č. p.: SLV-755/P/K-2008 zo dňa 14. júla 2008, v spojení s personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach č. 712 zo dňa 25. apríla 2008 dôvodiac tým, že rozhodnutím krajského súdu mu bolo znemožnené uplatnenie jeho základných práv.

Žalobca namietal, že ako účastník tohto konania doporučeným listom zo dňa 26. marca 2008 žiadal okresného riaditeľa PZ v Michalovciach, aby ho v súlade s ustanovením § 237 ods. 2 zákona č.73/1998 Z. z. upovedomil o termíne, kedy bude môcť nahliadnuť do predmetného spisu. Uvedenú žiadosť zopakoval tri krát troma listami zo dňa 26. marca 2008, 30. marca 2008 a 09. apríla 2008, ktoré poslal doporučené. Taktiež navrhol vykonanie rôznych dôkazov, pričom správny orgán, ktorý konanie viedol, sa s týmito dôkazmi vôbec nezaoberal a ani v rozhodnutí nevysporiadal, a tak v postupe správneho

orgánu žalobca videl porušenie zákonnosti celého postupu. Žalobca uvedené listy adresoval OR PZ v Michalovciach z toho dôvodu, že listom OR PZ v Michalovciach, č. p.: ORP-22-2/VO-PS-2008 zo dňa 14. marca 2008 mu bolo oznámené začatie konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru. Z tohto dôvodu žalobca predkladal návrhy na vykonanie dôkazov, ako aj žiadosť, aby mu bolo umožnené nahliadnuť do spisu vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru; k tejto námietke pripojil fotokópiu listu OR PZ v Michalovciach č. p.: ORP-22-2/VO_PS-2008 zo dňa 14. marca 2008 a fotokópie listou zo dňa 26. marca 2008, 30. marca 2008 a 09. apríla 2008, ktoré doručoval oznamovateľovi konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru s fotokópiami podacích lístkov o podaní zásielok na doručenie adresátovi poštou. Ďalej uviedol, že mu nie je známe, prečo sa tieto listiny nenachádzajú v predmetnom administratívnom spise, ako na to poukazuje žalovaný. Žalobca svoje predmetné listy zasielal doporučené ku konkrétnej spisovej značke konania, ktorá mu bola oznámená OR PZ v Michalovciach listom zo dňa 14. marca 2008 vo veci začatia konania, vo veci prepustenia zo služobného pomeru - upovedomenie. Poukázal tiež na to, že uvedené podania podal pred vydaním personálneho rozkazu KR PZ v Košiciach, voči ktorému podal odvolanie, kde na tieto nezákonné postupy žalobca poukázal, pričom ani odvolací orgán – Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „Ministerstva vnútra SR“) sa s týmito jeho námietkami v konaní nevysporiadal a na ne ani neprihliadol.

Podľa žalobcu, ak žalovaný poukázal na ustanovenie § 236 zákona č. 73/1998 Z.z., ktoré rieši situáciu, že ak účastník konania urobil podanie na orgán, ktorý nie je oprávnený vo veci rozhodnúť, je povinnosťou tohto orgánu podanie účastníka bezodkladne postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom účastníka konania.

Takýmto konaním Ministerstva vnútra SR, ako aj riaditeľa KR PZ Košice boli podľa žalobcu, porušené práva žalobcu, a tým považuje žalobou napadnuté rozhodnutia za vydané v rozpore so zákonom.

Žalobcovi taktiež nie je známe, prečo v tomto konaní podľa názoru súdu prvého stupňa nie je KR PZ v Košiciach pasívne legitimované, ak namieta porušenie jeho práv už v konaní pred vydaním personálneho rozkazu riaditeľa PZ v Košiciach, ktoré nerešpektovalo podania žalobcu a jeho návrhy na vykonanie dôkazov, a taktiež žiadosť o možnosť nahliadnutia do spisu a je toho názoru, že už pred týmto orgánom pred vydaním personálneho rozkazu došlo k porušeniu zákona vo vzťahu k žalobcovi, ako účastníkovi konania, ktoré akceptovalo a neodstránilo túto nezákonnosť napriek odvolaniu žalobcu, a ani Ministerstvo vnútra SR vo svojom rozhodnutí, ktorým zamietlo odvolanie žalobcu a napadnutý personálny rozkaz potvrdilo.

Uviedol, že v prípade úspechu si bude uplatňovať náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu z jeho vecne a právne správnych dôvodov potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd z administratívneho spisu zistil, že napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a súčasne potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. 712, zo dňa 25. apríla 2008, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že žalobca podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore.

Podľa § 189 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. sa služobný pomer končí aj prepustením.

Podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Úlohou súdu v konaní bolo posúdiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom, a či konaním žalobcu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. z hľadiska závažnosti možného negatívneho vplyvu v služobnom pomere.

Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. sú jednak:

- 1/ rozhodnutím lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore, alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a jednak
- 2/ ho nemožno previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že boli tieto podmienky splnené, pričom k takémuto záveru dospel na základe výsledkov dokazovania v administratívnom konaní, bolo potrebné s takýmto názorom krajského súdu súhlasiť.

Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie o prepustení musí byť vyhotovené písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné.

Podľa § 222 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., lekárska posudková činnosť zahŕňa posudzovanie:

- a) zdravotnej spôsobilosti občana podľa § 14a,
- b) zdravotnej spôsobilosti policajta na ďalší výkon štátnej služby,
- c) lekárskeho návrhu na preventívnu rehabilitáciu formou liečebno - preventívnej starostlivosti.

Podľa § 222 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., zdravotná spôsobilosť sa na základe posúdenia zdravotného stavu určuje zdravotnou klasifikáciou takto:

- a) zdravotná klasifikácia A – spôsobilý na výkon štátnej služby policajta,

- b) zdravotná klasifikácia C – spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením,
- c) zdravotná klasifikácia D – nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta.

Podľa § 222 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. lekársku posudkovú činnosť vykonáva služobný posudkový lekár, služobný hlavný posudkový lekár a orgány lekárskej posudkovej činnosti.

Podľa § 222 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. orgánmi lekárskej posudkovej činnosti sú lekárska komisia a ústredná lekárska komisia. Orgány lekárskej posudkovej činnosti zriaďuje ministerstvo.

Podľa § 222 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. lekárska komisia vykonáva posudkovú činnosť podľa odseku 1 písm. b/ a c/.

Podľa § 223 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., prieskumné konanie zamerané na posúdenie zdravotného stavu, alebo zmeny zdravotného stavu policajta, pri ktorom sa určuje zdravotná spôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby ustanovením zdravotnej klasifikácie a súvislosti choroby, alebo úrazu s výkonom štátnej služby, vykonávajú príslušné lekárske komisie.

Najvyšší súd k žalobcovej námietke, že nedostal odpoveď, kedy mu bude umožnené nahliadnuť do predmetného spisu podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., o ktorú žiadal tromi listami, ktoré označil ako navrhnutie dôkazov, uvádza, že žalovaný správny orgán postupoval zákonným spôsobom a nedošlo ani k porušeniu zákonnosti celého postupu z týchto dôvodov:

1. uvedenú námietku k § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., žalobca uviedol iba na konci listu z 26. marca 2008 a túto podmienil vykonaním dôkazu, ktorý uviedol v uvedenom liste.

Podľa najvyššieho súdu OR PZ v Michalovciach v danej veci nepreskúmavalo jeho zdravotný stav a takto ním navrhovaný postup by nebol ani v súlade s § 223 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého prieskumné konanie zamerané na posúdenie zdravotného stavu alebo zmeny zdravotného stavu policajta, pri ktorom sa určuje zdravotná spôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby ustanovením zdravotnej klasifikácie a súvislosti choroby alebo úrazu s výkonom štátnej služby, vykonávajú príslušné lekárske komisie.

Podľa § 233 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si pre rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka.

Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

2. ak žalobca vo svojom odvolaní poukázal na ďalšie dva listy z 30. marca a 09. apríla 2008, kde namietal, že správny orgán, ktorý viedol konanie sa s jeho navrhnutými dôkazmi vôbec nezaoberal a ani sa s nimi vo svojom rozhodnutí nevysporiadal, najvyšší súd uvádza, že na základe ustálenej súdnej praxe zásada voľného hodnotenia dôkazov v spojení s princípom legality a zásadou spravodlivého rozhodnutia umožňujú orgánu verejnej moci vykonať iba tie dôkazy, ktoré sú podľa jeho úvah potrebné na objasnenie právne významných skutkových okolností relevantných pre spravodlivé rozhodnutie v danej veci
(pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 345/04-11 – www.concourt.sk).

Najvyšší súd z hora naznačeného v zhode s názorom krajského súdu a žalovaným má za to, že uvedené námietky si žalobca mal a aj mohol uplatniť v rámci samostatného konania vedeného Ústrednou lekárskou komisiou žalovaného, ktorá bola jediná oprávnená po podaní opravného prostriedku žalobcom preskúmať v rámci odvolacieho konania jeho zdravotný stav.

Podľa § 250 ods. 4 OSP, pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní, je žalovaný správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Najvyšší súd k námietke žalobcu, že mu nie je známe, prečo v tomto konaní podľa názoru súdu prvého stupňa nie je KR PZ v Košiciach pasívne legitimované uvádza, že krajský súd postupoval zákonným spôsobom, keď žalobu voči tomuto žalovanému zamietol, lebo ak by súd prvého stupňa pribral ďalších účastníkov na stranu žalovaného, bolo by jeho rozhodnutie v rozpore s vyššie uvedeným zákonným ustanovením (dopustil by sa závažného procesného pochybenia), ktoré presne definuje koho možno za žalovaného považovať (je ním správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni, ako nositeľ konkrétnych právomocí).

Ak žalobca poukazoval na odborný posudok zo dňa 26. novembra 2007, kde je uvedené, že žalobca je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby v policajnom zbore s podmienkou trvalej, úplnej abstinencie, tak podľa najvyššieho súdu už uvedený záver posudku, by zakladal dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ vzhľadom k tomu, že preukázateľne neexistuje žiadna záruka, do akej miery, by žalobca uvedenú podmienku splnil.

Najvyšší súd dospel k záveru, že správny orgán pri hodnotení dôkazov vo veci žalobcu správne postupoval podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný správny orgán dostatočne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol (§ 241 ods. 2 a 3 zákona č. 73/1998 Z. z.).

Podľa názoru najvyššieho súdu boli v danom prípade naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z., pretože žalobcovi bola právoplatným rozhodnutím Lekárskej komisie žalovaného v Košiciach zmenená zdravotná klasifikácia na „D“ – nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta.

Najvyšší súd na tomto mieste dáva tiež do pozornosti, že služobný pomer policajta vznikajúci mocenským aktom služobného funkcionára (rozhodnutím o prijatí) je svojou povahou právnym pomerom štátnozamestnaneckým – verejnoprávnym a po celú dobu svojho priebehu sa výrazne odlišuje od pracovného pomeru, ktorý je naopak pomerom súkromnoprávnym a účastníci ktorého majú rovné postavenie. Služobný pomer sa od pracovnoprávneho pomeru výrazne odlišuje aj spôsobmi svojho skončenia – služobný

pomer policajta sa tiež končí mocenským aktom – rozhodnutím o prepustení policajta zo služobného pomeru zo zákonom stanovených dôvodov.

Najvyšší súd tiež posúdiac formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného, zhodne s názorom krajského súdu nevzhladol ich nezákonnosť, tieto aj podľa názoru najvyššieho súdu sú náležité a podrobne odôvodnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené považoval námietky žalobcu smerujúce proti rozsudku prvostupňového súdu za nedôvodné, také ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto podľa § 250ja ods. 3 vety druhej OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP s poukazom na dôvody napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému z dôvodu, že podľa zákona na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u ě n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 27. október 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková